

Dossiernummer: OMV/2023170975
 Projectinhoudversie: V2
 Inrichtingsnummer: 20170922-0025
 Ondernemingsnummer: 0425.041.726

Ministerieel besluit over de aanvraag van de nv Boortmalt tot afwijking van artikel 3.15.2.9.2, van titel III van het VLAREM voor een mouterij gelegen te 2030 Antwerpen Zandvoort 2, haven 350.

AFWIJKINGSAANVRAAG VAN TITEL III VAN HET VLAREM

Het betreft een aanvraag ingediend door de nv Boortmalt, Zandvoort 2, 2030 Antwerpen, exploitant van een mouterij gelegen te 2030 Antwerpen, Zandvoort 2, zoals ingetekend op het omgevingsloket onder situering:

tot afwijking van artikel 3.15.2.9.2 van titel III van het VLAREM, luidende:

“De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater op oppervlaktewater, behalve bij emissies die afkomstig zijn van het malen van graan, de verwerking van groenvoeder en de productie van droog voeder voor huisdieren en van mengvoeders:

<i>parameter</i>	<i>emissiegrenswaarde (mg/l)</i>
<i>CZV¹</i>	<i>100²</i>
<i>Zwevende stoffen</i>	<i>50³</i>
<i>Totaal stikstof</i>	<i>20^{4 5 6}</i>
<i>Totaal fosfor</i>	<i>2⁷</i>

(1) De emissiegrenswaarde voor CZV kan worden vervangen door een emissiegrenswaarde voor TOC. De correlatie tussen CZV en TOC wordt per geval bepaald door een MER-deskundige die erkend is in de discipline water, deeldomein oppervlakte- en afvalwater als vermeld in artikel 6, 1°, d), 4), van het VLAREL van 19 november 2010. De emissiegrenswaarde voor TOC heeft de voorkeur omdat bij TOC-monitoring geen zeer toxische verbindingen hoeven te worden gebruikt.

(2) Als het rendement van de emissiebeperking groter is dan of gelijk is aan 95% als jaargemiddelde of als gemiddelde over de productieperiode, kan in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit van de emissiegrenswaarde worden afgeweken tot de volgende maxima:

- a) 120 mg/l voor zuivelbedrijven en voor installaties voor de verwerking van groenten en fruit, uitgezonderd installaties voor de verwerking van aardappelen;*
- b) 155 mg/l voor installaties voor de productie van suiker;*
- c) 200 mg/l voor installaties voor de verwerking van oliehoudende zaden en de raffinage van plantaardige oliën. ...”.*

Deze afwijking wordt aangevraagd voor de parameter chemisch zuurstofverbruik (CZV) bij het lozen van bedrijfsafvalwater via een waterzuiveringsinstallatie in oppervlaktewater. Er wordt een emissiegrenswaarde van 150 mg/l gevraagd.

REGELGEVEND KADER

De afwijkingsaanvraag wordt behandeld rekening houdend met de ter zake geldende wettelijke bepalingen, in het bijzonder titel V van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) en zijn uitvoeringsbesluiten.

ONTVANKELIJKHEID EN VOLLEDIGHEID

De aanvraag werd per beveiligde zending verzonden en ontvangen op 22 december 2023 en vervolledigd op 7 februari 2024.

De aanvraag is volledig en ontvankelijk verklaard op 23 februari 2024.

De Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu is bevoegd om een beslissing te nemen over een afwijkingsaanvraag.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme is bevoegd om op te treden voor de Vlaamse Regering met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2019 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering.

MOTIVERING VAN DE AFWIJKINGSAANVRAAG

De aanvrager beschrijft de technische redenen die de afwijking motiveren als volgt:

- Algemene historiek met betrekking tot de lozingsparameter CZV
De BREF FDM (Food, Drink and Milk Industries) is de Europese BBT-studie met betrekking tot de behandeling en verwerking van dierlijke grondstoffen, plantaardige grondstoffen en melk tot levensmiddelen. De eerste BREF FDM werd gepubliceerd in 2006. Het toepassingsgebied is gebaseerd op de IPPC-richtlijn en omvat:
 - de bewerking en verwerking voor de fabricage van levensmiddelen op basis van:

- dierlijke grondstoffen (andere dan melk) met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag eindproducten;
- plantaardige grondstoffen met een productiecapaciteit van meer dan 300 ton per dag eindproducten (gemiddelde waarde op driemaandelijke basis);
- de bewerking en verwerking van melk, met een hoeveelheid ontvangen melk van meer dan 200 ton per dag (gemiddelde waarde op jaarbasis).

In 2008 werd de BBT-studie voor dranken gepubliceerd. Het uitgangspunt was de Europese BREF FDM zoals hierboven vermeld. In deze BBT-studie werden de BBT's van toepassing in de Europese studie geconcretiseerd voor Vlaamse drankenbedrijven. Waar nodig werd het onderscheid gemaakt tussen grote en kleine drankenbedrijven. De productie van mout (NACE 15970) was een onderdeel van deze BBT-studie.

In de BBT-studie van 2008 werden 9 actieve ondernemingen in Vlaanderen opgenomen met de activiteit 'mouterijen'. Onder de activiteit 'mouterijen' vielen de productielocaties en een aantal andere activiteiten de groothandel in granen, zaden en diervoeders, overige gespecialiseerde groothandel in voedingswaren en vervaardiging van gedistilleerde alcoholische dranken. In de praktijk bleken er echter 4 productielocaties van mout te zijn in Vlaanderen. Het ging om 3 grote mouterijen (2 IPPC, 1 niet-IPPC) en 1 KMO.

De BREF FDM uit 2006 gaf de volgende emissieniveaus voor de voedingsbedrijven die lozen in oppervlaktewater: BZV: <25 mg/l, CZV: <125 mg/l, ZS: <50 mg/l, pH: 6-9, oliën en vetten: < 10mg/l, Ntot: <10 mg/l en Ptot: 0,4-5 mg/l.

Hierbij werd bemerkt dat deze emissieniveaus een indicatie geven van de emissieniveaus die haalbaar zijn met de technieken die in de BBT beschouwd worden.

Op basis van een statistische analyse van de lozingswaarden van Vlaamse bedrijven werden in de Vlaamse BBT-studie voorstellen gedaan voor sectorale lozingsnormen voor de parameters BZV, CZV, ZS, Ntot en Ptot op maat van mouterijen, brouwerijen en overige drankenbedrijven. Een CZV-norm van 125 mg/l werd, bij toepassing van de gebruikelijke afvalwaterzuiveringstechnieken, niet haalbaar geacht voor mouterijen die verregaande waterbesparende technieken toepassen. Daarom werd een voorstel gedaan voor een gedifferentieerde concentratienorm voor de parameter CZV in functie van de waterbesparing:

- mouterijen met een hoog watergebruik (3 – 5,5 m³ / ton verwerkte gerst) moeten voldoen aan de lozingsnorm van < 125 mg/L CZV zoals opgenomen in de BREF FDM van 2008;
- mouterijen met een laag watergebruik (1,8 – 3 m³/ ton verwerkte gerst) krijgen een sectorale lozingsnorm van < 200 mg/L voor de parameter CZV.

Dit normvoorstel werd beschouwd als een 'level playing field' voor bedrijven met een hoog en een laag waterverbruik. Herrekening van het gedifferentieerd CZV-normvoorstel naar vrachtnormen toont immers aan dat de specifieke vrachten van beide categorieën van mouterijen (deze met een hoog watergebruik gelinkt aan een CZV-norm van 125 mg/l en deze met een laag watergebruik gelinkt aan een CZV-norm van 200 mg/l) in dezelfde grootorde liggen.

De emissieniveaus zoals vermeld in de BREF 2006 waren echter niet allemaal haalbaar voor de Vlaamse mouterijen. Bij 43% van de dagresultaten werd de norm van 125 mg/l voor CZV overschreden. Mouterijen die zich specialiseren in een bepaald type van mout (zoals voor de productie van pilsbieren) kunnen verregaande waterbesparende maatregelen doorvoeren. Voorbeelden van zo'n waterbesparende maatregelen die doorgevoerd werden, zijn:

- in een Vlaamse mouterij kon 0,8 m³ water per ton mout bespaard worden door aanpassingen aan het productieproces;
- in een andere Vlaamse mouterij bedroeg de waterbesparing 1 m³/ton mout door de vernieuwing van weekinstallaties. In 2008 werd reeds vastgesteld dat door deze

waterbesparingen bepaalde moeilijk afbreekbare fracties zich opconcentreren in het afvalwater. Rest-CZV in afvalwater van mouterijen bestaat bijvoorbeeld uit polyfenolen, fulvuszuren en cellulose. Deze stoffen kunnen tot 70% van de rest-CZV uitmaken.

De nieuwe BBT-GEN betekenen een aanscherping voor de parameter CZV en Ptot. Voor Ntot wordt een ruimere vork toegestaan. De parameters BZV, pH, oliën en vetten worden geschrapt;

- Historiek van het bedrijf met betrekking tot de lozingsparameter CZV

In onderstaande tabel wordt de CZV-concentratie in het effluent (mg/l) op dagbasis en de CZV-vracht (kg/dag) op maandbasis weergegeven voor de periode januari 2022 tot december 2022. Voor de CZV-concentratie in het effluent (dagmetingen) werd eveneens een meetonzekerheid van 40% in rekening gebracht:

	COD vracht Kg COD/d	Afvalwater debiet m ³ /d	COD effluent mg/l	Hoeveelheid geproduceerde gerst per ton
01/2022	190.909	81.935	127	42189.704
02/2022	136.685	60.480	152	39194.112
03/2022	142.054	55.468	135	41528.557
04/2022	181.575	75.405	122	40465.519
05/2022	125.738	47.520	144	42104.254
06/2022	267.234	86.736	131	40142.555
07/2022	250.677	79.732	122	4191.311
08/2022	221.547	73.997	140	42442.754
09/2022	189.659	65.130	130	40800.810
10/2022	159.770	49.266	144	43290.889
11/2022	235.457	81.586	115	26390.987
12/2022	191.432	63.054	135	42403.894

Sinds de aanpassing van de CZV-lozingsnorm is er gestart met een dagelijkse meting van het effluent. Bij deze metingen wordt er geconstateerd dat de exploitatie momenteel kan voldoen aan de nieuwe lozingsnormen rekening houdend met de meetonzekerheid:

Datum van het staal	CVZ effluent mg CVZ/l	Meetonzekerheid mg CZV/l
04/12/2023	106	27,6
05/12/2023	108	28,1
06/12/2023	106	27,6
07/12/2023	117	30,4

Dit is echter te wijten aan een verstoring van de huidige moutmarkt waardoor de productiecapaciteit verlaagd is om te zorgen dat er geen overaanbod is. Dit wordt gestaafd door de volgende cijfers:

Evolutie moutproductie 2022 – 2023			
Maand	2022 (ton)	2023 (ton)	verschil
Juli	35.422	34.435	-3%
Augustus	34.736	32.241	-8%

September	33.852	23.049	-32%
Oktober	36.475	26.590	-27%
November	35.289	29.651	-16%
December (tot 10/12)	11.907	8.317	-30%

Door deze vermindering van productiecapaciteit haalt de waterzuivering een beter resultaat en bevat het effluent een lagere CZV-concentratie. Deze lagere CZV-concentratie kan echter niet gegarandeerd worden wanneer de productiecapaciteit terug verhoogd wordt naar normale omstandigheden;

- procesbeschrijving

Mouten is het proces waarbij graan (zoals gerst) wordt omgezet tot mout. Mout is gekiemd en daarna gedroogd graan, bestemd voor de productie van bv. bier en gedistilleerde alcoholische dranken. De belangrijkste grondstoffen voor de productie van mout zijn water en gerst. Het water dat voor het mouten gebruikt wordt moet aan drinkwater kwaliteit voldoen. Voor het eigenlijke mouten worden de graankorrels gereinigd, om onder andere vreemde zaden, gebroken korrels, stro, aarde, ijzer te verwijderen. De laatste stap in de voorbehandeling omvat het wassen van de granen waardoor het laatste stof en kaf verwijderd wordt. De behandelde gerst wordt in weektanks of weekkuipen in water geweekt bij een temperatuur van ongeveer 16°C. De sturing van het weken kan gebeuren door temperatuurregeling, luchtdosering of het toevoegen van chemicaliën (zoals loog, waterstofperoxide, gibberellinezuur). Bij ongeveer 30% vochtgehalte begint het leven in de korrel. Na het weken, begint het graan te kiemen en wordt het overgebracht naar de kieminstallatie. Door de kiemende gerst wordt voortdurend geconditioneerde lucht geblazen om de korrels van zuurstof te voorzien, warmte af te voeren en de gewenste vochtigheid te behouden. Tijdens het kiemen vormen zich de enzymen die onder andere tijdens het brouwen zorgen voor het omzetten van zetmeel in suikers. Eens de kiemen groot genoeg zijn, wordt het kiemproces gestopt. Het ontstane groenmout wordt gedroogd met warme lucht. Afhankelijk van de temperatuur tijdens het eesten (drogen) ontstaan specifieke kleur-, geur- en smaakstoffen. Tijdens het eesten kunnen door reacties van NO_x uit de drooglucht en aminozuren van het mout kankerverwekkende nitrosamines gevormd worden. Dit is vooral het geval bij eesten met directe verwarming, waarbij rookgassen in rechtstreeks contact komen met de mout. Om te voorkomen dat er zich nitrosamines vormen, kan aan de ventilatielucht van de eest SO₂ worden toegevoegd. Dit proces noemt men zwavelen en kan gebeuren op twee manieren: door verdamping van vloeibare zwaveldioxide of verbranding van granulaat zwavel (sulfur). Per ton gerst wordt bijvoorbeeld 80-250 gram zwavel gebruikt, onder andere afhankelijk van het soort verwarming (indirect/direct) dat wordt toegepast. Het merendeel van dit SO₂ reageert weg (reduceert NO_x tot NO en NO₂). Naar schatting 10% van de toegevoegde hoeveelheid SO₂ wordt samen met de ventilatielucht geëmitteerd. Na het eesten worden de kiemen van de moutkorrels gescheiden met zeven of ventilatoren. De verkregen mout wordt nadien nog gereinigd en tot slot opgeslagen in silo's;

- Waterverbruik

De processen die het meeste water verbruiken bij de productie van mout zijn het wassen en weken van de gerst. Ook het reinigen en desinfecteren van procesapparatuur, wanden en vloeren, de behandeling van proceswater en de aanmaak van stoom verbruiken veel water;

- Proceswater behandelen en afvalwater zuiveren

Volgens het koninklijk besluit van 14 januari 2002 moet al het water dat in een drankenbedrijf gebruikt wordt voor bereidingen, reiniging en ontsmetting geschikt zijn voor menselijke consumptie. Bij de productie van mout en bier worden hoge eisen gesteld

aan het water dat voor het proces wordt gebruikt. Sommige mouterijen gebruiken leidingwater als proceswater, andere hebben de beschikking over grondwater. Bij het gebruik van grondwater wordt kalk verwijderd door beluchting en gebeurt het ontijzeren in zandbedfilters. Desinfectie van het water kan in sommige gevallen noodzakelijk zijn, dan worden stoom of chloorhoudende middelen gebruikt. Het water in de stoomketels wordt van te voren onthard om kalkvorming in de leidingen te voorkomen;

- Afvalwaterzuivering

Globaal genomen bestaat de zuivering van afvalwater op het bedrijf uit drie stappen:

1. voorzuivering of primaire zuivering: dit heeft als doel het afvalwater fysisch te zuiveren van vaste stoffen en bezinkbaar materiaal;
2. biologische hoofduivering of secundaire zuivering: tijdens de secundaire zuivering worden organische stoffen en nutriënten verwijderd;
3. nazuivering of tertiaire zuivering: De tertiaire zuivering heeft als doel zwevende stoffen, nutriënten en mogelijke pathogenen verder te verwijderen.

Voor de behandeling van afvalwater van mouterijen is een combinatie van zeven, buffering, neutralisatie, pH-correctie, aerobe biologische zuivering, fysicochemische P-verwijdering (bv. precipitatie m.b.v. FeCl_3) en nabezinking;

- Impactbeoordeling

Er werd een impactbeoordeling opgesteld op basis van de vernieuwde rekentool (Wezer-tool) die ter beschikking wordt gesteld door de Vlaamse Milieumaatschappij. De lozing van bedrijfsafvalwater werd voor 3 scenario's gemodelleerd:

- lozing aan huidige norm: 200 mg/l: de procentuele bijdrage is 11,8% van de toetswaarde. Dit werd gunstig beoordeeld mits voldaan wordt aan de criteria voor de acute mengzone, de toetswaarde wordt stroomopwaarts en stroomafwaarts gehaald. Er wordt echter niet voldaan aan de criteria voor de mengzone, met name de lengte van de mengzone overschrijdt de maximaal toegestane lengte;
- lozing aan 175 mg/l: gelijkaardig resultaat als scenario 1, dit werd gunstig beoordeeld maar er wordt nog niet voldaan aan het lengtecriterium. De procentuele bijdrage is echter net meer dan 10% van de toetswaarde, namelijk 10,1%;
- lozing aan 150 mg/l: in dit geval daalt de procentuele bijdrage tot de toetswaarde tot < 10% (namelijk 8,4%) en werd gunstig beoordeeld onder worstcase-omstandigheden. Verdere stappen worden dus niet meer doorlopen.

In feite daalt de procentuele bijdrage onder de 10% vanaf 170 mg/l. Dit toont aan dat er reeds vanaf 170 mg/l sprake is van een aanvaardbare impact;

- Voor de lozingsnormen moet er voldaan worden aan artikel 5.3.2.4, van titel II van het VLAREM. Aangezien er op oppervlaktewater word loost, wordt er doorverwezen naar de in bijlage 5.3.2 bepaalde emissiegrenswaarden voor de lozing in oppervlaktewater. In deze bijlage valt de exploitatie onder punt *"3. Bierbrouwerijen, mouterijen en overige drankenbedrijven (gedistilleerde alcoholische en niet alcoholische dranken"*. In dit punt wordt voor lozing op oppervlaktewater een emissiegrenswaarde vastgelegd voor CZV van mouterij: 125 mg/l en 200 mg/l met waterverbruik < 3 m³/ton verwerkte gerst. Gezien er een waterverbruik van < 3 m³/ton verwerkte gerst is, mag de emissiegrenswaarde van 200 mg/l gehanteerd worden.

De aanvrager stelt de volgende alternatieve maatregelen voor, die beantwoorden aan de best beschikbare technieken:

- Om de kwaliteit van het effluent te verbeteren en te voldoen aan de vernieuwde lozingsnorm, werden verschillende behandelingsopties bekeken. De verschillende opties werden geëvalueerd op basis van de investeringskost, operationele kost en duurzaamheid. Uiteindelijk werden er 3 projecten uitgewerkt en goedgekeurd:
 1. hergebruik installatie;

2. betere egalisatie en fysische zuivering;
3. CZV verwijdering / concentraatstroom behandeling.

1. Hergebruik van de waterzuiveringsinstallatie

Om de waterkwaliteit te verbeteren zal RO-technologie (reverse osmosis of omgekeerde osmose) worden toegepast op de bestaande MBR (membraanreactor). Dit water zal gebruikt worden als koelwater, water voor schoonmaak, alsook in het productieproces.

Dit deelproject bestaat uit een CCRO-installatie (CCRO = Closed Circuit Reverse Osmosis) met een bruto flow van 140 m³/u die bestaat uit 3 containers met een CIP-unit die elk 46,7 m³/u behandelen. Hoewel het effluent van een MBR-installatie al geschikt is voor hergebruik in laagwaardige toepassingen (zoals irrigatie, reinigen van vloeren), moet het water een extra behandeling ondergaan om te voldoen aan de kwaliteitseisen voor hoogwaardige toepassingen voor hergebruik van water. Het cliënteel van de exploitatie heeft lange tijd de RO-technologie verboden om de kwaliteit van hun eindproduct te kunnen garanderen. In augustus 2023 werd een akkoord gevonden met het cliënteel zodat de RO-technologie kan toegepast worden als gegarandeerd kan worden dat dit van drinkwaterkwaliteit is. Echter heeft dit wel voor de nodige vertragingen met zich mee in de uitrol van dit project. De RO-technologie maakt het mogelijk om het MBR-permeaat verder te zuiveren zodat het RO-permeaat voldoet aan de drinkwaternormen. De RO-technologie is een drukgedreven membraanproces dat gebruik maakt van zeer dichte membranen. Dit resulteert in de retentie van zowel organische moleculen als ionen (zware metalen, calcium, chloriden, ...). Het RO-permeaat is zeer zuiver water dat bijna geen organische stoffen bevat en een verlaagde concentratie van bepaalde mono-valente ionen (zoals Na⁺, K⁺, Cl⁻, ...). De samenstelling van het RO-permeaat wordt bepaald door de samenstelling van de RO-voeding en de configuratie van het RO-systeem (zoals onder meer het type RO-membraan, de circulatiestroom, de terugwinning).

Het is belangrijk om te benadrukken dat de RO-technologie de componenten die door het RO-membraan worden vastgehouden niet vernietigt. De vastgehouden componenten zullen zich ophopen aan de toevoorzijde van de RO-membranen, wat betekent dat het onmogelijk is om alle RO-voeding om te zetten in RO-permeaat. Een deel van de RO-aanvoer wordt uit het RO-systeem afgevoerd om de vastgehouden vaste stoffen van de membranen te verwijderen. Deze geconcentreerde stroom (concentraat) moet uit het RO-systeem worden verwijderd om een soepele werking van de eenheid te behouden. Het concentraat wordt over het algemeen afgevoerd of kan in extreme gevallen een extra behandeling ondergaan. Over het algemeen werken RO-installaties met een terugwinning (verhouding tussen permeaat- en voedingsstroom) van 80 tot 85 %. Afhankelijk van de samenstelling van het RO-permeaat en de toepassing voor hergebruik zal een bijkomende desinfectie van het permeaat nodig zijn (zoals dosering van ClO₂, UV, O₃, ...). Om vervuiling van de RO-membranen te voorkomen, worden verschillende voorzorgsmaatregelen genomen:

- de ophoping van zouten aan de toevoorzijde kan leiden tot een verzadigde oplossing die minerale afzettingen op de membranen veroorzaakt. Om dit probleem te voorkomen wordt een antiscalant (anti-kalkmiddelen) toegevoegd aan de RO-toevoer (debiet evenredige dosering) die de oplosbaarheid verhoogt;
- om biofilmvorming in het filtratiesysteem te voorkomen wordt er op regelmatige tijdstippen een biocide gedoseerd;
- de RO-membranen worden regelmatig chemisch gereinigd (CIP-procedure). Afhankelijk van het type vervuiling wordt er een zure reiniging (minerale afzettingen) of een bijtende reiniging (biologische vervuiling) uitgevoerd. De RO-unit is uitgerust met een CIP-unit (CIP of 'cleaning in place' waarbij een productiedeel automatisch gereinigd wordt zonder dat dit wordt gedemonteerd, verplaatst of uit elkaar gehaald) die volledig geautomatiseerde reiniging van de RO-membranen mogelijk maakt.

Naast deze conventionele voorzorgsmaatregelen zijn de Pantarein Water installaties extra uitgerust met:

- een unit die ultrasone golven door de gehele RO-installatie zendt. Dit resulteert in een sterke vermindering van de vervuiling van de membranen waardoor het verbruik van chemicaliën (CIP en biocide) in het systeem afneemt;
- de CIP-unit is uitgerust met een CIP-pomp die de CIP-oplossing in tegengestelde richting door de RO-membraanmodules laat stromen, waardoor de vervuiling zeer efficiënt uit het systeem wordt verwijderd;
- Algemeen concept van CCRO (Closed Circuit Reverse Osmosis) technologie

De CCRO is ook een drukgestuurd proces dat gebruik maakt van dezelfde dichte membranen als conventionele RO-installaties. Vergelijkbaar met een RO-installatie zal een CCRO-eenheid ook (gedeeltelijk) de meeste componenten (organische stoffen, zouten) uit het water verwijderen en zo een zeer zuiver permeaat en een concentraat produceren.

Beide technologieën produceren een concentraat dat geloosd moet worden en de efficiëntie van beide systemen wordt bepaald door de oplosbaarheid van de verschillende zouten die door de membranen worden vastgehouden. Er worden antiscalants toegevoegd om de oplosbaarheid te verhogen, maar op een bepaald moment zullen de zouten beginnen neerslaan, wat zal leiden tot vervuiling van de membranen. De maximale terugwinning die door het systeem kan worden bereikt, is het punt waarop de zoutconcentratie net onder het neerslagpunt ligt.

Het grote verschil tussen de RO- en CCRO-technologie is de operationele cyclus die door de installatie wordt gebruikt. De RO-technologie is gebaseerd op een continu proces waarbij constant water wordt toegevoerd aan de installatie en zowel permeaat als concentraat permanent worden geproduceerd. Als het RO-proces werkt onder stabiele toevoeromstandigheden (debiet en samenstelling) zal het constant hetzelfde permeaat en concentraat produceren. De zoutconcentraties in de hele RO-installatie zullen ook niet veranderen in de tijd, wat betekent dat de hoogste zoutconcentratie zal optreden aan het einde van de RO-installatie waar het concentraat de eenheid verlaat. De CCRO-technologie gebruikt een andere benadering en is gebaseerd op een batchproces.

Eerst wordt er water naar de CCRO-eenheid gepompt en wordt er alleen permeaat geproduceerd. Het concentraat wordt intern in de filtratiekring gecirculeerd waardoor de concentraties van de vastgehouden componenten in het systeem toenemen. Om kalkaanslag te voorkomen wordt op een gegeven moment de permeaatproductie gestopt en wordt het concentraat uit de filtratiekring gespoeld. In tegenstelling tot een conventioneel RO-systeem zullen de concentraties in de CCRO variëren in de tijd, waarbij de hoogste concentratie wordt bereikt aan het einde van de filtratiecyclus vlak voor de spoeling. Vanwege het batchproces kan een CCRO-eenheid onder bepaalde omstandigheden een hoger rendement behalen dan een conventioneel RO-systeem.

De maximale terugwinning voor een conventioneel RO-systeem, waarbij de concentraties constant zijn in de tijd, wordt bepaald door de thermodynamica: bij welke concentratie begint de kalkafzetting (verzadigde oplossing).

De terugwinning van een CCRO-installatie wordt bepaald door de kinetiek: hoe snel zal kalkafzetting optreden in een verzadigde oplossing. Een CCRO-eenheid kan gedurende een korte periode boven de oplosbaarheidslimiet werken als de beperkende component langzaam neerslaat. Dit maakt het mogelijk om meer permeaat te produceren en vervolgens het systeem door te spoelen voordat kalkaanslag de kans krijgt om op te treden. Een bijkomend voordeel van variërende concentraties in het systeem is dat het een extra stressfactor creëert voor biologische organismen, waardoor er minder biologische vervuiling optreedt in vergelijking met een conventioneel RO-systeem.

Een CCRO-unit is uitgerust met dezelfde voorzorgsmaatregelen als een 'normaal' RO-systeem om een probleemloze werking te garanderen: een CIP-unit, biocidedosering en bewaking van de geleidbaarheid. Het belangrijkste voordeel van de CCRO-technologie is

dat er een hogere terugwinning kan worden bereikt, terwijl de operationele kosten vaak lager zijn dan bij een conventioneel RO-systeem (onder andere vanwege de lagere CIP-frequentie). Het nadeel van de CCRO-eenheid zijn de hogere investeringskosten.

- Full-scale installatie

Het MBR-permeaat wordt naar elke container gepompt met een ontharder en SBS (sodium bisulphite (NaHSO_3); dit is een zout dat gedoseerd wordt voor oxiderende stoffen te neutraliseren om zo de goede werking van de RO-membranen te garanderen) gedoseerd kunnen worden. Voor de doseerpunten gaat het water over een fijn filter (10 μm , 1+1 configuratie) dat de laatste restjes gesuspendeerde vaste stoffen uit de RO feed verwijderd. Deze fijne filters functioneren als een extra bescherming voor de RO-membranen die erg gevoelig zijn voor de aanwezigheid van zwevende deeltjes. Vervolgens wordt het water met een verhoogde druk en hoge stroomsnelheid over de RO-membranen in de filtratielus gecirculeerd. Door de toegepaste druk wordt een deel van het water door de membranen geperst terwijl de vaste stoffen worden tegengehouden, wat resulteert in een zeer zuiver permeaat. Het permeaat wordt opgeslagen in een kleine lokale RO-permeaattank van waaruit het wordt overgebracht naar de opslagtanks. Het resterende water wordt gedeeltelijk gecirculeerd in de filtratielus. Om de concentratie opgeloste stoffen in de filtratielus onder controle te houden, wordt een deel van het water afgevoerd. Het concentraat wordt overgebracht naar de centrale effluenttank van de waterzuivering van waaruit het samen met het effluent van de biologische behandeling geloosd wordt. De productie van het RO-concentraat wordt geregeld door de geleidbaarheid in de RO-eenheid (geleidbaarheid in de voeding, permeaat en concentraat).

Om de werking van de RO-eenheid te garanderen, worden er verschillende voorzorgsmaatregelen genomen:

- het redoxpotentiaal van de RO-voeding wordt gemeten, waardoor de aanwezigheid van oxiderende stoffen in de voeding kan worden gedetecteerd. RO-membranen zijn erg gevoelig voor oxiderende middelen en kunnen hierdoor ernstig beschadigd raken. De redoxmeting stuurt een doseereenheid voor SBS aan die de oxiderende stoffen in de voeding neutraliseert en zo de RO-membranen beschermt;
- Antiscalant wordt in de toevoer gedoseerd om minerale afzettingen op de RO-membranen te minimaliseren;
- De RO-unit is uitgerust met een CIP-unit die een volledig geautomatiseerde chemische reiniging van de RO-membranen mogelijk maakt. De huidige CIP-procedure wordt tijdens het opstarten van de installatie geoptimaliseerd op basis van het type vervuiling dat optreedt (organische vervuiling: caustische reiniging; minerale vervuiling: zure reiniging);
- Voor conventionele RO:
De CIP-unit is uitgerust met een CIP-pomp die de CIP-oplossing in tegengestelde richting van de normale stromingsrichting over de membraanmodules laat circuleren. Deze aanpak wordt toegepast om de vervuiling efficiënt uit het RO-systeem te verwijderen. Omdat het grootste deel van de vervuiling zich ophoopt in de eerste membranen van elk drukvat, wordt de vervuiling onmiddellijk van de membranen verwijderd als de tegengestelde stromingsrichting wordt gebruikt. Als de CIP-oplossing dezelfde stromingsrichting zou volgen als de normale stroming, zou de vervuiling door alle membraanmodules moeten gaan voordat het uit het RO-systeem wordt verwijderd;
- De CIP-unit is ook uitgerust met een doseerunit voor biocide. Het regelmatig doseren van biocide voorkomt de vorming van biofilm in het RO-systeem;
- De RO-unit is uitgerust met drie geleidbaarheidsmetingen die worden gebruikt om de samenstelling van de voeding, het concentraat en het permeaat te controleren. Een toename in de geleidbaarheid van het permeaat (zonder een significante

toename in de geleidbaarheid van de voeding) kan een indicatie zijn van een verminderde efficiëntie of zelfs beschadiging van de RO-membranen. Een online meting van de permeaat geleidbaarheid is een eenvoudige en betrouwbare manier om de kwaliteit van het RO-permeaat te controleren (goedgekeurd door FAVV);

Daarnaast wordt de geleidbaarheid van het concentraat ook gebruikt om de terugwinning (de efficiëntie) van het RO-systeem te maximaliseren. In plaats van het systeem te laten werken met een vaste terugwinning (een vaste permeaatstroom) wordt de geleidbaarheid van het concentraat gebruikt om de RO-eenheid te laten werken. De interne circulatie van het concentraat wordt gemaximaliseerd om ervoor te zorgen dat de concentratie opgeloste stoffen in de filtratiekring zo hoog mogelijk is. Dit maakt het mogelijk om de permeaatproductie te maximaliseren zonder de werking van de RO-eenheid te beïnvloeden (vervuiling en permeaatkwaliteit).

- Het CCRO-systeem (3 units) omvat:
 - een voedingspomp;
 - een fijne filter;
 - een booster pomp
 - 50 RO-modules in 10 drukvaten;
 - een hercirculatiepomp;
 - een CIP-tank geëquipeerd met een pH/temperatuur meting, een redox meting, een niveaumeting en verwarming;
 - 3 stromingsmeters (voeding CCRO, hercirculatie en permeaat);
 - een pH meter (voeding);
 - een redox meter (redox);
 - doseringsunits voor voeding zuren CCRO, antiscalant, SBS, membraanfilter voor zuur, causale membraanfilter, biocide, NaOCl (desinfectie);
 - kleine lokale permeaattank uitgerust met een niveaumeting en een permeaatpomp met debietmeting;
- Timing & budget:
Detail engineering: 15 september 2023, start installatie: 1 maart 2024 en met indienstname: 16 september 2024 met een voorzien budget van € 1.642.634.

2. Betere egalisatie en fysische zuivering:

Het 2de project bestaat uit 2 aanpassingen van de oude waterzuivering:

- Nieuwe zeven (voor de bioreactor)

Er worden nieuwe zeven geïnstalleerd op de oude waterzuivering om een continue overbrenging van afvalwater uit de storttanks (dumptanks) mogelijk te maken. De bestaande transferleiding van de storttanks naar de bestaande fijne zeven van de waterzuivering wordt met andere woorden omgeleid naar de nieuwe zeven. De omleiding wordt zo uitgevoerd dat het nog steeds mogelijk is om de nieuwe zeef te omzeilen en het afvalwater rechtstreeks naar de waterzuivering te transporteren.

De wijziging houdt dus in dat het afvalwater via enkele drum filters naar een intermediaire wateropslag gaat dat daarna via enkele bestaande zeven naar de bioreactor gaat.

De nieuwe zeven worden geïnstalleerd op een platform waardoor het gefilterde water door middel van zwaartekracht kan worden afgevoerd naar een deel van de oude waterzuivering dat wordt omgebouwd tot een intermediaire opslag voor water.

In de eerste fase worden slechts 2 zeven geïnstalleerd. Het platform maakt het echter mogelijk om in de toekomst een derde eenheid te installeren.

Het doel is om het niveau in de dump/storttanks zo laag mogelijk te houden en zo de vorming van een laag vaste stoffen op de bodem en de bovenkant van deze tanks te minimaliseren. Na de uitvoering van dit project zal de kwaliteit van het afvalwater worden geanalyseerd om de impact van het project op de samenstelling van het

afvalwater te evalueren (meer bepaald het opgeloste en totale CZV, de concentratie en de aard van de vaste stoffen).

Om bezinking van fijne deeltjes in de intermediaire wateropslag te voorkomen, wordt voorgesteld om de bestaande invent mixers te gebruiken. Aangezien deze al geïnstalleerd zijn, kunnen ze gemakkelijk worden geïntegreerd in de nieuwe opstelling. Als de mixers defect blijken te zijn of na verloop van tijd kapot gaan, zullen nieuwe dompelmixers worden geïnstalleerd. Deze nieuwe mixers zijn als optie opgenomen in het voorstel.

In deze fase wordt 1 bestaande transferpomp van dump/storttank 2 geïnstalleerd om het gefilterde water van de intermediaire wateropslag naar de bestaande afvalwaterzuiveringsinstallatie (bioreactor) te pompen. In de toekomst zullen er 2 pompen worden geïnstalleerd.

In eerste instantie zal het water door de bestaande zeven gaan, zodat de efficiëntie van de nieuwe zeven kan worden geëvalueerd. Op basis van het materiaal dat de oude zeven nog uit het water verwijderen, kan worden besloten om ze in gebruik te houden of ze te verwijderen.

Het materiaal dat door de nieuwe zeven wordt verwijderd, wordt verzameld in een slibcontainer. In totaal worden er twee of drie slibcontainers geïnstalleerd die elk zijn uitgerust met twee niveaumetingen waardoor automatisch tussen de 2 containers kan worden gewisseld zodra de eerste container vol is.

Om het zeefgoed/slib van de verschillende zeven naar de 2 slibcontainers te transporteren, wordt een transportschroefstelsel geïnstalleerd. Het is onvermijdelijk dat er wat water uit de slibcontainers lekt, wat betekent dat de containers in een afgedamde locatie moeten worden geplaatst om te voorkomen dat het lekwater samen met 'normaal' regenwater wordt geloosd. Het lekwater wordt omgeleid naar een kleine pompput waar een afvoerpomp wordt geïnstalleerd die het lekwater naar de intermediaire wateropslag brengt.

De nieuwe zeven worden geïnstalleerd op een ruim platform zodat onderhoud en/of handmatige reiniging gemakkelijk kunnen worden uitgevoerd. Waarschijnlijk moeten er 2 units worden geïnstalleerd om een totale capaciteit van 150 m³/u te bereiken. Dit zou moeten resulteren in slib met betere eigenschappen voor beluchting en filtratie (zolang de samenstelling van het afvalwater dit toelaat).

- Centrifuges

Het tweede project bestaat uit de vervanging van (een van) de centrifuge(s). Het doel van dit project is het optimaliseren van de prestaties en de betrouwbaarheid van de ontwateringseenheid.

In het oorspronkelijke voorstel zou de GEA-centrifuge worden vervangen door een nieuwe centrifuge met een hogere capaciteit. Tijdens de engineeringfase wordt geëvalueerd of het voor het goedgekeurde budget ook mogelijk is om beide centrifuges te vervangen door twee kleinere centrifuges (met hogere betrouwbaarheid en een capaciteit elk van 120 à 150 kg/uur).

Na de vervanging van de bestaande centrifuges en zolang de afvalwaterkarakteristieken worden gerespecteerd, zal het niet meer nodig zijn om mobiele ontwateringseenheden te huren.

- Timing & budget:

Afronding van detailengineering: 15 september 2023, opstart van de schermen (nieuwe zeven): 15 november 2023, start van de bouw van het platform 15 december 2023, start van de installatie van de decantoren: 1 februari 2024 (afhankelijk van de leveringstermijn van de decantoren) en start van de installatie van de decantoren 1 maart 2024 met een voorzien budget van € 746.652.

3. COD verwijdering / concentraatstroom behandeling:

- Tests op laboschaal hebben aangetoond dat de meest interessante configuratie om deze nieuwe effluentconcentratie te bereiken erin bestaat om eerst het MBR-permeaat te behandelen met een CCRO waarbij enerzijds een permeaat met drinkwaterkwaliteit wordt geproduceerd en anderzijds een concentraat met zout en niet biologisch afbreekbaar CZV. Zoals eerder vermeld verwijdert de RO installatie geen afvalstoffen maar concentreert ze deze op. Om de nieuwe norm te behalen moet er dus nog steeds een hoeveelheid CZV verwijderd worden.

Dit concentraat wordt verder behandeld door middel van nanofiltratie om het volume van het concentraat verder te reduceren, een permeaat te produceren dat geloosd kan worden in oppervlaktewater, en een 'geconcentreerd' concentraat.

Ten slotte wordt het concentraat fysico-chemisch behandeld om een deel van het niet biologisch afbreekbare CZV te verwijderen en ten slotte wordt het effluent van de fysicochemische behandeling gemengd met het permeaat en geloosd in oppervlaktewater. Het slib wordt samen met het overtollige biologische slib behandeld door middel van de decantoren (bij het ontwerp van de decantoren wordt rekening gehouden met deze slibproductie).

- Designparameters:

- hydraulische capaciteit: deze bedraagt 25 m³/u (dit is gebaseerd op de implementatie van CCRO-technologie voor waterhergebruik);
- kwaliteit van het concentraat (influent): dit is gebaseerd op de ionensamenstelling die wordt gebruikt voor het ontwerp van de CCRO;
- bij waterhergebruik zal de concentratie van de meeste parameters in het te lozen water (het concentraat) hoger zijn, terwijl het te lozen volume lager zal zijn. Als men bijvoorbeeld 200 m³/d naar een omgekeerde osmose-installatie voert die werkt met een terugwinning van 75%:
 - het te lozen volume zal dalen tot 50 m³/d;
 - de concentratie van componenten zal 4 keer hoger zijn dan in de toevoer naar de omgekeerde osmose;
- in Vlaanderen wordt momenteel met deze concentratiefactor rekening gehouden voor de lozingslimiet.
- procesbeschrijving:

Het concentraat van de CCRO (waterhergebruik) wordt opgevangen in een tussenliggende tank (volume ongeveer 30 m³) en naar de nanofiltratie-eenheid gepompt.

Nanofiltratiemembranen verwijderen de niet biologisch afbreekbare CZV uit het water en produceren zo een permeaat met een lage CZV-waarde dat naar de afvoertank wordt gepompt. Het concentraat, met een hoog CZV-gehalte, wordt naar de fysico-chemische behandeling gepompt.

Tijdens de gedetailleerde engineeringfase zal worden besloten of de nanofiltratie zal worden ontworpen volgens de 'conventionele' RO-configuratie met spiraalgewonden drukvaten in een tweetrapsconfiguratie of dat de kruisstroomconfiguratie met capillaire membranen van NXF zal worden toegepast. De mogelijkheid om CIP-eenheden van verschillende proceseenheden (waterhergebruik en nanofiltratie) te combineren zal worden geëvalueerd tijdens de uitvoering van het project.

De fysico-chemische behandeling bestaat uit een coagulatiestap (dosering van FeCl₃), een flocculatiestap (meting van de pH, dosering van natronloog en polymeer) en een flotatiestap om het slib uit het water te verwijderen in de DAF-tank (dissolved air flotation). (Er wordt lucht ingelaten in de DAF-tank zodat de vlokken met de luchtbellen omhoogdrijven).

Het effluent van de eenheid wordt naar de effluent mengtank gepompt terwijl het slib wordt behandeld met de bestaande centrifuges (samen met het overtollige biologische slib);

- De installatie bestaat uit het balanceringsstank voor het concentraat van de CCRO;
 - NF-configuratie:

De NF-installatie wordt geïnstalleerd in een 40 ft transportcontainer die dienst doet als technisch gebouw. De NF-eenheid bestaat uit:

 - een hogedrukcirculatiepomp;
 - 30 RO-modules geïnstalleerd in 10 drukvaten;
 - 4 debietmetingen (voeding, circulatie, permeaat en concentraat);
 - 5 drukmetingen (voeding (voor en na filter), circulatie voor fase 1, na fase 1 en na fase 2);
 - 3 geleidbaarheidsmetingen (voeding, permeaat en concentraat);
 - 1 redoxmeting;
 - 1 pH- en temperatuurmeting;
 - doseereenheden voor SBS en antiscalant;
 - een CIP-unit bestaande uit:
 - een CIP-tank uitgerust met een mixer, pH- en niveaumeting;
 - een CIP-pomp met debietmeting;
 - doseereenheden voor bijtende en zure reinigingsmiddelen;
 - doseerunit voor biocide;
 - een NF permeaattank met niveaumeting;
 - De fysisch-chemische behandeling bestaat uit:
 - een DAF-unit bestaande uit:
 - een coagulatiecompartiment uitgerust met een mixer;
 - een flocculatiecompartiment uitgerust met een mixer en een pH-meting;
 - een flotatiecompartiment uitgerust met een schraper en een witwaterunit;
 - een effluentcompartiment uitgerust met een niveaumeting, een troebelheidsmeting;
 - een slibcompartiment uitgerust met een niveaumeting en een slibpomp;
 - een doseereenheid voor FeCl₃;
 - een doseereenheid voor natronloog;
 - een PE-unit met doseerpomp;
 - Redundantie

In geval van calamiteiten kan het concentraat worden opgeslagen in de bestaande effluenttank. Daarnaast wordt kritieke apparatuur op voorraad gehouden;
- Timing en budget:

Afronding van gedetailleerde engineering 15 september 2023, start installatie eenheden 1 maart 2024, indienstname 15 september 2024 en conform met lozingslimieten 1 september 2024 met een voorzien budget van € 996.033;
- Met een gecombineerde investering van 3.385.319 EUR is de exploitant ervan overtuigd de geldende lozingsnormen te behalen tegen september 2024. Daarnaast hebben bovenstaand vermelde projecten een besparing van 500.000 à 600.000 m³ stadswater tot gevolg. Gezien de grootte van de investering en de uitdagingen inzake het toepassen van RO heeft de uitrol van de betrokken projecten vertraging opgelopen.

HISTORIEK

De basisvergunning voor de ingedeelde inrichting is door de deputatie van de provincie Antwerpen, met kenmerk MLAV1/08-218, verleend op 21 augustus 2008 het verder exploiteren en veranderen van een mouterij voor een termijn verstrijkend op 21 augustus 2024.

Bijstelling van de milieuvoorwaarden in afwijking van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden van titel II van het VLAREM, bij besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen, met kenmerk OMWV-2019-0027, verleend op 28 november 2019, voor artikel 4.2.5.2 van titel II van het VLAREM, zodat voor kobalt een bijzondere lozingsnorm van 2 µg/l geldt, verstrijken op 21 augustus 2028.

LIGGING

De ingedeelde inrichting of activiteit waarop de afwijkingsaanvraag betrekking heeft, is volgens het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen in industriegebieden .

De ingedeelde inrichting of activiteit waarop de afwijkingsaanvraag betrekking heeft, is volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) 'Afbakening zeehavengebied Antwerpen', vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2013, gelegen binnen de afbakeningslijn zeehavengebied en gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven.

OPENBAAR ONDERZOEK

Een openbaar onderzoek werd gestart op 2 maart 2024 maar stopgezet op 20 maart 2024 omwille van een procedurefout tijdens het openbaar onderzoek.

Het effectieve openbaar onderzoek vond plaats van 27 maart 2024 tot en met 25 april 2024 in de stad Antwerpen. Er werden geen bezwaarschriften ingediend.

ADVIEZEN

Het subadvies van 18 maart 2024 van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (water – lucht (industrie)) aan de afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten (GOP) (Milieu) van het Departement Omgeving is gunstig.

Het subadvies van 19 maart 2024 van de nv van publiek recht Haven van Antwerpen – Brugge aan de afdeling GOP (Milieu) van het Departement Omgeving is gunstig.

Het advies van 26 april 2024 van de afdeling GOP (Milieu) van het Departement Omgeving is voorwaardelijk gunstig.

GOVC

Er werd op 30 april 2024 via het Omgevingsloket een uitnodiging verstuurd om gehoord te worden tijdens de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie van 14 mei 2024.

Op 6 mei 2024 heeft de aanvrager zich verontschuldigd voor de hoorzitting.

Het advies van 14 mei 2024 van de Gewestelijke Omgevingsvergunningscommissie is voorwaardelijk gunstig.

BEOORDELING

De nv Boortmalt is wereldleider op het gebied van mouterij met een productiecapaciteit van 3 miljoen ton en gelegen in de haven van Antwerpen. Mouten is het proces waarbij graan (zoals gerst) wordt omgezet tot mout. Mout is gekiemd en daarna gedroogd graan, bestemd voor de productie van bijvoorbeeld bier en gedistilleerde alcoholische dranken. De belangrijkste grondstoffen voor de productie van mout zijn water en gerst. Het water dat voor het mouten gebruikt wordt moet aan drinkwater kwaliteit voldoen. Volgens het koninklijk besluit van 14 januari 2002 moet al het water dat in een drankenbedrijf gebruikt wordt voor bereidingen, reiniging en ontsmetting geschikt zijn voor menselijke consumptie.

De processen die het meeste water verbruiken bij de productie van mout zijn het wassen en weken van de gerst. Ook het reinigen en desinfecteren van procesapparatuur, wanden en vloeren, de behandeling van proceswater en de aanmaak van stoom verbruiken veel water. De zuivering van afvalwater gebeurt uit drie stappen: voorzuivering of primaire zuivering, biologische hoofdzuivering of secundaire zuivering en nazuivering of tertiaire zuivering. Voor de behandeling van afvalwater van mouterijen is een combinatie van zeven, buffering, neutralisatie, pH-correctie, aerobe biologische zuivering, fysicochemische P-verwijdering en nabezinking.

De inrichting betreft een GPBV (Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging)-installatie overeenkomstig de RIE (Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies) waarvoor in toepassing van artikel 2.1.1 van titel III van het VLAREM uitdrukkelijk is gesteld dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging moeten getroffen worden door toepassing van de beste beschikbare technieken zodat geen belangrijke verontreiniging veroorzaakt kan worden.

De activiteit van het bedrijf is vergund onder rubriek 45.16.2°.a): de bewerking en verwerking, behalve het uitsluitend verpakken, van de volgende grondstoffen, al dan niet eerder bewerkt of onbewerkt, voor de fabricage van levensmiddelen of voeder van: uitsluitend plantaardige grondstoffen met een productiecapaciteit van meer dan: 300 ton per dag eindproducten.

Deze rubriek valt onder het toepassingsgebied van de Beste Beschikbare Technieken (BBT) Referentie Document voor de voedings-, dranken- en melkindustrie (BREF FDM). De bijhorende BBT-conclusies werden gepubliceerd op 4 december 2019 in het publicatieblad van de Europese Unie en waren de referentie voor de bepalingen in hoofdstuk 3.15 van titel III van het VLAREM. De mouterij is overeenkomstig artikel 3.15.1.2, van titel III van het VLAREM een bestaande installatie. De overgangsbepaling in artikel 3.15.1.1, §1, is dus van toepassing op onderhavige exploitatie, waardoor de installatie uiterlijk op 4 december 2023 moet voldoen aan de bijkomende sectorale voorwaarden in titel III van het VLAREM voor de productie van voedingsmiddelen, dranken- en zuivelindustrie.

De aanvraag betreft een afwijking overeenkomstig artikel 1.4 van titel III van het VLAREM en heeft betrekking op de met de BBT geassocieerde emissie-niveaus (BBT-GEN's) voor directe emissies naar een ontvangend waterlichaam in tabel 1 van BBT 12 van de BREF FDM. Deze BBT werd omgezet in artikel 3.15.2.9.2, van titel III van het VLAREM en legt emissiegrenswaarden op voor CZV,

zwevende stoffen, totaal stikstof en totaal fosfor op de lozing van het afvalwater op oppervlaktewater.

De BBT-GEN voor de emissies naar water, van toepassing bij directe lozing op het ontvangende waterlichaam, is voor CZV 25 à 100 mg/l. In titel III van het VLAREM is al de hoogste waarde, namelijk 100 mg CZV/l, genomen. Dit is dus reeds een indirecte versoepeling.

De als concentraties uitgedrukte BBT-GEN's hebben betrekking op daggemiddelde waarden, dus op debietproportionele 24-uursmengmonsters. Voor alle oppervlaktewateren geldt, volgens bijlage 2.3.1 van titel II van het VLAREM, een basismilieukwaliteitsnormen voor CZV van 30 mg O₂/l (90-percentiel).

Met onderhavige aanvraag wenst de exploitant een afwijking te verkrijgen op de emissiegrenswaarde van 100 mg/l voor de parameter Chemische Zuurstofverbruik/Chemical Oxygen Demand (CZV/COD). Deze waarde geeft de hoeveelheid zuurstof die nodig zou zijn om alle organische stoffen (bijna) volledig te oxideren. Dit is een maatstaf voor de hoeveelheid organische stoffen in water en wordt gebruikt om de hoeveelheid vervuiling te meten.

Er wordt een lozingsnorm van 150 mg/l gevraagd. Naar termijn van deze afwijking worden in de aanvraag 2 data vermeld, begin september en eind september. Uit het verloop van de timingsgegevens van de ingebruikstelling van de installatie kan er van uitgegaan worden dat de timing eind september realistisch is.

Sinds de aanpassing van de CZV-lozingsnorm voert de exploitant dagelijkse meting van het effluent uit. Uit deze metingen wordt er geconstateerd dat de exploitant momenteel kan voldoen aan de nieuwe lozingsnormen rekening houdend met de meetonzekerheid. Dit is echter te wijten aan een verstoring van de huidige moutmarkt waardoor de productiecapaciteit verlaagd is om te voorkomen dat er overaanbod is. Door deze vermindering van productiecapaciteit haalt de waterzuivering een beter resultaat en bevat het effluent een lagere CZV-concentratie. Deze CZV-concentratie kan echter niet gegarandeerd worden wanneer de productiecapaciteit terug verhoogd wordt.

Om de kwaliteit van het effluent te verbeteren en te voldoen aan de vernieuwde lozingsnorm, werden door de exploitant verschillende behandelingsopties onderzocht. De verschillende opties werden geëvalueerd op basis van de investeringskost, operationele kost en duurzaamheid. Uiteindelijk werden er 3 projecten uitgewerkt en goedgekeurd.

Er worden nieuwe zeven geïnstalleerd op de oude waterzuivering om een continue overbrenging van afvalwater uit de dumptanks mogelijk te maken. Het doel is om het niveau in de dumptanks zo laag mogelijk te houden en zo de vorming van een laag vaste stoffen op de bodem en de bovenkant van deze tanks te minimaliseren. Na de uitvoering van dit project zal de kwaliteit van het afvalwater worden geanalyseerd om de impact van het project op de samenstelling van het afvalwater te evalueren (meer bepaald het opgeloste en totale CZV, de concentratie en de aard van de vaste stoffen).

Een RO-technologie (reverse osmosis of omgekeerde osmose) wordt toegepast op de bestaande MBR (membraanreactor) waarbij enerzijds een permeaat met drinkwaterkwaliteit wordt geproduceerd, en anderzijds een concentraat met zout en niet biologisch afbreekbaar CZV.

Het CCRO-concentraat wordt verder behandeld door middel van nanofiltratie om het volume van het concentraat verder te reduceren, een permeaat te produceren dat geloosd kan worden in oppervlaktewater, en een 'geconcentreerd' concentraat.

Ten slotte wordt het 'geconcentreerd' concentraat verder fysico-chemisch behandeld om een deel van het niet biologisch afbreekbare CZV te verwijderen.

Met een gecombineerde investering van € 3.385.319 zal volgens de exploitant de geldende lozingsnorm voor CZV van 100 mg/l behaald worden. De uitrol van deze projecten heeft vertraging

opgelopen gezien de grootte van de investering en de uitdagingen inzake het toepassen van RO (onder andere de late opstart in de drankenindustrie aangezien pas in augustus 2023 door het cliënteel fiat werd gegeven voor het hergebruik tot drinkwater). Om aan te tonen dat het geen evidente zaak is, werd in de aanvraag een algemene historiek in de mouterijwereld met betrekking tot de lozingsparameter CZV weergegeven. Ook werd de historiek van de exploitatie met betrekking tot de lozingsparameter CZV in de aanvraag opgenomen. In de periode waarin afgeweken wordt van de geldende regelgeving worden dagelijkse controlemetingen uitgevoerd om de kwaliteit van het effluent te monitoren. De dagelijkse metingen van CZV zijn conform artikel 3.15.2.9.3, van titel III van het VLAREM evenwel reeds verplicht bij directe lozing in oppervlaktewater. Alleen op voorwaarde dat wordt aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn, en na goedkeuring door de toezichthouder, kan afgeweken worden van de dagelijkse CZV-meting.

Er kan gesteld worden dat de exploitant grote investeringen uitvoert voor de waterzuivering om ten laatste eind september te voldoen aan de norm. In de afwijkingsaanvraag wordt heel gedetailleerd aangegeven welke wijzigingen er aan de waterzuivering worden uitgevoerd, samen met timing en budget dat hiervoor nodig is. Het uitstel (normaal te voldoen op 4 december 2023) wordt ook gekaderd in het feit dat de uitrol van de RO-technologie pas kon opgestart worden nadat het cliënteel hiermee instemde.

De exploitatie is vergund voor het lozen van bedrijfsafvalwater. Voor de lozingsnormen moet er voldaan worden aan artikel 5.3.2.4, van titel II van het VLAREM. Aangezien de exploitatie op oppervlaktewater loost wordt er doorverwezen naar bijlage 5.3.2 van titel II van het VLAREM: sectorale lozingsvoorwaarden voor bedrijfsafvalwater. In deze bijlage valt de exploitatie onder punt 3: Bierbrouwerijen, mouterijen en overige drankenbedrijven (gedistilleerde alcoholische en niet-alcoholische dranken). Onder punt 3 wordt voor lozing op oppervlaktewater een emissiegrenswaarde voor CZV vastgelegd van mouterij: 125 mg/l met een watergebruik $> 3 \text{ m}^3/\text{ton}$ verwerkte gerst en 200 mg/l met watergebruik $< 3 \text{ m}^3/\text{ton}$ verwerkte gerst.

De exploitatie heeft een waterverbruik van $< 3 \text{ m}^3/\text{ton}$ verwerkte gerst waardoor de emissiegrenswaarde van 200 mg/l gehanteerd wordt. De voorgestelde emissiegrenswaarde van 150 mg/l is kleiner dan de desbetreffende emissiegrenswaarde van 200 mg/l in titel II van het VLAREM.

Voor de beoordeling dat er geen aanzienlijke verontreiniging wordt veroorzaakt, dat een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel wordt bereikt, en dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de BBT, met bijzondere aandacht voor de criteria, vermeld in bijlage 3.3, van titel II van het VLAREM, werd een impactbeoordeling uitgevoerd. Deze impactbeoordeling is opgesteld op basis van de rekentool, de Wezer-tool, die ter beschikking wordt gesteld door de VMM. Er werden voor de lozing van het bedrijfsafvalwater voor 3 scenario's gemodelleerd:

- lozing aan 200 mg/l: de procentuele bijdrage is 11,8% van de toetswaarde (de milieukwaliteitsnorm voor CZV is 30 mg O_2/l). Het advies is gunstig mits voldaan wordt aan de criteria voor de acute mengzone: de toetswaarde wordt stroomopwaarts en stroomafwaarts gehaald. Er wordt echter niet voldaan aan de criteria voor de mengzone, met name de lengte van de mengzone overschrijdt de maximaal toegestane lengte;
- lozing aan 175 mg/l: gelijkaardig resultaat als scenario 1, het advies is gunstig maar er wordt nog niet voldaan aan het lengtecriterium. De procentuele bijdrage is echter nét meer dan 10% van de toetswaarde, namelijk 10,1%;
- lozing aan 150 mg/l: in dit geval daalt de procentuele bijdrage tot de toetswaarde tot $< 10\%$ (namelijk 8,4%) en is het advies gunstig onder worst case omstandigheden.

Bijgevolg kan aangenomen worden dat bij een concentratie van CZV van 150 mg/l in het effluent, de impact van de lozing op de waterloop aanvaardbaar is en er geen aanzienlijke verontreiniging wordt veroorzaakt.

De gegevens in het integraal milieujaarverslag (IMJV) werden geraadpleegd:

IMJV	Gemiddelde concentratie mg/l	Jaarvracht in kg CZV/jaar	Verwijderingsrendement waterzuivering in %
2005	172,1	89.915,0	93,0
2006	155,648	81.827,58	92,0
2007	/	/	/
2008	193,2	105.731,02 (1)	94,4
2009	135,67	75.908,86	99,5
2010	146,1	89.211,03 (2)	94,48
2011	125,11	94.430,04	94,48
2012	131	101.710,23	98,0
2013	169	139.361,63	91,0
2014	136,8	111.874,50	91,0
2015	112	93.444	94,0
2016 / (3) Aquaplus	101,0	55.042,58	94,0
2016 / (3) Waterleau	171,0	46.980,88	94,0
2017	160	130.642,08 (4)	94,7
2018	107	90.684,53 (5)	94,7
2019 (6) Waterleau	104,8	32.902	95,2
2019 / (6) Pantarein	98,1	62.308,31	95,0
2020	128	103.559,68	95,0
2021	119	94.584,65	95,0
2022	154,5	126.577,83	95,0
2023 (7)	122	94.865,37	95,0

(1) In dit jaarverslag 2008 werd het volgende weergegeven: het afvalwater ontstaat bij een biologisch proces (leidingwater waarin gerst wordt geweekt) en is dus hoofdzakelijk organisch belast (goed afbreekbaar) en is dus niet te vergelijken met afvalwater bij chemische processen + de op basis van de studie geplaatste installatie voldoet niet aan de in de overeenkomst (Enprotech in samenwerking met Vito) vooropgestelde normen + tijdens het proefdraaien bleek de waterzuiveringsinstallatie het vooropgestelde debiet niet te kunnen verwerken zodat een groot deel van het water via bypass (noodoverloop) geloosd om het station te beschermen tegen een te grote toevloed van water, het was een bypass die automatisch gestuurd werd.

(2) vuilvrachten liggen volgens het IMJV 2010 zijn in het algemeen genomen in 2010 hoger dan het voorbije jaar 2009 door de indienstname van de nieuwe mouterij 3 (fase IV)

(3) 1ste deel van het jaar doet Aquaplus de waterzuivering; deze is vanaf 1/9/2016 door Waterleau Group overgenomen geplande verbetering onder Waterleau Group :

a) LUCAS actief slib systeem (verhoogde effluentkwaliteit + uitdienstname van verouderde MBRactief slib systeem)

b) membraanbioreactor (BFM Blue Foot Membrane – verhoogde effluentkwaliteit + verhoogde hydraulische capaciteit (bedrijfszekerheid))

(4) geplande verbetering vermeld in IMJV 2017:

Geplande verbetering	Verwacht jaar van ingebruikname	Voorziene kostprijs	Verwacht reductiepotentieel
Lucas actiefslibstelsysteem	2018	€ 1.500.000	Verhoogde effluentkwaliteit + uitdienstname van verouderde MBR-actief slib systeem + significante daling van energieverbruik (efficiëntere beluchting) en significante daling van slibproductie
Definitieve indienstname nieuwe membraanbioreactor in parallel met Lucas actiefslibstelsysteem	2018	€ 400.000	Betere effluentkwaliteit + uitdienstname van verouderde MBR-actief slib systeem + verhoogde hydraulische capaciteit (bedrijfszekerheid)

+ uitleg ontwikkeling van de wateremissies= verklaring afwijking gerapporteerde vrachten 2017 ten opzichte van 2016 = aanzienlijke toename van gerapporteerde totale vracht CZV is omwille van 365 dagen in 2017 in plaats van 122 in 2016

(5) uitleg ontwikkeling van de emissies naar water :

2016	2017	2018	Verklaring afwijking gerapporteerde vrachten 2018 ten opzichte van 2017
Vanaf 1/09/2016 exploitatie door de nv Waterleau Group	Volledig jaar exploitatie door de nv Waterleau Group	Volledig jaar exploitatie door de nv Waterleau Group	
46.980,88 kg CZV/jaar	130.642,08 kg CZV/jaar	90.684,53 kg CZV/jaar	Significante daling omwille van lagere effluent CZV, omwille van meer doorgedreven C-verwijdering

(6) Eerste 4 maanden van 2019 wordt de waterzuivering door Waterleau Group n.v. uitgebaat tot 30/4/19, doch daarna door de bv Pantarein Water overgenomen.

(7) uitleg over waterhergebruik en CZV-verwijdering: *"The wastewater treatment plant will be expanded in 2024 for water reuse and to lower the COD value for discharge. The MBR permeate of the existing plant will be treated by a CCRO producing a permeate with drinking water quality on the one hand, and a concentrate with salt and non-biodegradable COD on the other hand.*

This concentrate is further treated by means of a nanofiltration in order to further reduce the concentrate volume, produce a permeate which allows for discharge in surface water, and a "concentrated" concentrate. Finally the concentrate will be treated physico chemically to remove a part of the non-biodegradable COD and finally the effluent from the physico chemical treatment will be blended with the permeate and discharged into surface water. The sludge will be treated together with the excess biological sludge by means of the decantors."

Dit komt overeen met de wijzigingen in de waterzuivering die in de aanvraag beschreven worden.

Uit de hierboven vermelde jaarresultaten blijkt een grote schommeling in de CZV-gemiddelde concentratie met als gevolg ook een grote schommeling in de CZV-jaarvracht.

Reeds in 2010 met de waterzuivering onder Aquaplus werd een jaargemiddelde CZV-concentratie gehaald van 101 mg CZV/l. Dit is weliswaar een jaargemiddelde (van alle daggemiddelden van het jaar) terwijl het BBT-GEN een daggemiddelde betreft. Voor het IMJV 2023 betreft het jaargemiddelde nog 122 mg CZV/l.

In 2022 schommelt het maandgemiddelde van 115 tot en met 152 mg CZV/l volgens de gegevens van de aanvraag. Voor de CZV-concentratie werd een meetonzekerheid van 40% in rekening gebracht.

Volgens de laatste metingen in december 2023, kan de exploitant voldoen aan de nieuwe lozingsnormen. Zoals hoger reeds gemeld komt dit door het feit dat er minder geproduceerd wordt. Ook werd er een meetonzekerheid van 40% in rekening gebracht.

Conform artikel 4.2.6.1, §3, van titel II van het VLAREM is er overschrijding in het volgende geval: *“Indien bij de analyse van een schepmonster blijkt dat de voor een parameter, andere dan debiet, zuurtegraad, temperatuur en de stoffen van bijlage 2C, gemeten waarde lager is dan of gelijk is aan tweemaal de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde doch, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameter voorziene meetonzekerheidseisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde of indelingscriterium, (of bij gebrek hieraan de rapportagegrens die voor die parameter geldt), dient te worden overgegaan tot de evaluatie van de voor die parameter gemeten waarde in een tweede monster. Dit tweede monster is ofwel het debietproportioneel 24uur-mengmonster dat gelijktijdig met het eerste monster genomen is of, indien slechts één monster genomen werd, een nieuw monster dat binnen een redelijke termijn genomen wordt. Indien ook de in dit tweede monster gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameters voorziene meetonzekerheidseisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden.”.*

Conform artikel 2.3.1, van titel III van het VLAREM, moet de beoordeling conform deel 4 van titel II van het VLAREM gebeuren. Dus als de gemeten CZV hoger is dan 140% van de emissiegrenswaarde, is er overschrijding. In dit geval betekent dit bij een overschrijding van 140 mg CZV/l.

Er wordt evenwel op gewezen dat een bedrijf dat continu boven de emissiegrenswaarde zou lozen, en alleen conform de wetgeving zou zijn doordat de meetonzekerheid wordt meegeteld, niet meer kan bekeken worden als ‘voldoen aan de wetgeving’. Er is dan immers sprake van een stelselmatige overschrijding waarvan het niet de bedoeling is dat die foutenmarge steeds meegenomen wordt. Een meetonzekerheid werkt namelijk in beide richtingen. Een meetwaarde van 140 mg/l kan bij toepassing van de meetfout van 40% zowel een reële waarde van 100 mg/l als van 196 mg/l betekenen (en alles daartussen).

BEZWAREN OPENBAAR ONDERZOEK

Er werden geen bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek.

ALGEMENE CONCLUSIE: voorwaardelijk gunstig

Er kan worden geconcludeerd dat er technische redenen zijn die de afwijking motiveren en dat de maatregelen die door de exploitant worden voorgesteld, gelijkwaardige waarborgen bieden voor de bescherming van mens en milieu als de bepaling waarvan gevraagd wordt te mogen

afwijken. Deze maatregelen beantwoorden ook aan de best beschikbare technieken. Bijgevolg kan de afwijkingsaanvraag worden ingewilligd.

Conform artikel 1.2.2.1, §2, 1°, van titel II van het VLAREM geldt de toelating tot afwijking voor de geldigheidsduur van de omgevingsvergunning waarop ze betrekking heeft.

De aanvrager beperkt zelf de termijn voor deze afwijking. De afwijking kan dus worden verleend tot eind september 2024.

BESLUIT VAN DE VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING,
OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME,

Artikel 1. De aanvraag ingediend door de nv Boortmalt, Zandvoort 2, 2030 Antwerpen, exploitant van een mouterij, met inrichtingsnummer 20170922-0025, gelegen te 2030 Antwerpen, Zandvoort 2, artikel 3.15.2.9.2 van titel III van het VLAREM, luidende:

“De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater op oppervlaktewater, behalve bij emissies die afkomstig zijn van het malen van graan, de verwerking van groenvoeder en de productie van droog voeder voor huisdieren en van mengvoeders:

<i>parameter</i>	<i>emissiegrenswaarde (mg/l)</i>
<i>CZV</i>	<i>100²</i>
<i>Zwevende stoffen</i>	<i>50³</i>
<i>Totaal stikstof</i>	<i>20^{4 5 6}</i>
<i>Totaal fosfor</i>	<i>2⁷</i>

(1) *De emissiegrenswaarde voor CZV kan worden vervangen door een emissiegrenswaarde voor TOC. De correlatie tussen CZV en TOC wordt per geval bepaald door een MER-deskundige die erkend is in de discipline water, deeldomein oppervlakte- en afvalwater als vermeld in artikel 6, 1°, d), 4), van het VLAREL van 19 november 2010. De emissiegrenswaarde voor TOC heeft de voorkeur omdat bij TOC-monitoring geen zeer toxische verbindingen hoeven te worden gebruikt.*

(2) *Als het rendement van de emissiebeperking groter is dan of gelijk is aan 95% als jaargemiddelde of als gemiddelde over de productieperiode, kan in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit van de emissiegrenswaarde worden afgeweken tot de volgende maxima:*

- d) 120 mg/l voor zuivelbedrijven en voor installaties voor de verwerking van groenten en fruit, uitgezonderd installaties voor de verwerking van aardappelen;*
- e) 155 mg/l voor installaties voor de productie van suiker;*
- f) 200 mg/l voor installaties voor de verwerking van oliehoudende zaden en de raffinage van plantaardige oliën. ...”.*

wordt ingewilligd,

meer bepaald voor de parameter chemisch zuurstofverbruik (CZV) bij het lozen van bedrijfsafvalwater via een waterzuiveringsinstallatie in oppervlaktewater.

Art. 2. De afwijking wordt verleend voor een termijn die aanvangt op datum van dit besluit en verstrijkt op 30 september 2024.

Ze is geldig tot een van de volgende gevallen zich voordoet:

- 1° de omgevingsvergunning komt te vervallen;
- 2° als de bevoegde overheid als gevolg van:
 - a) een evaluatie de bijzondere milieuvoorwaarden bijstelt en die strenger zijn dan de voorwaarden die gelden als gevolg van de verleende afwijking;
 - b) een verzoek of ambtshalve initiatief tot bijstelling van het voorwerp of de duur van omgevingsvergunning de bijzondere milieuvoorwaarden bijstelt en die strenger zijn dan de voorwaarden die gelden als gevolg van de verleende afwijking;
- 3° de voorwaarden waarvan afwijking is verleend, worden opgeheven of vervangen door andere voorwaarden.

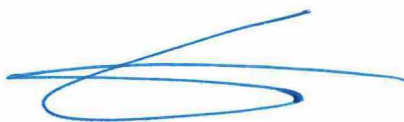
Art. 3. De toelating tot afwijking is afhankelijk van de strikte naleving van de volgende voorwaarden:

1. De emissiegrenswaarde voor de parameter chemisch zuurstofverbruik (CZV), bij het lozen van bedrijfsafvalwater via een waterzuiveringsinstallatie in oppervlaktewater, is maximaal 150 mg/l tot en met 30 september 2024.

Brussel,

22 JULI 2024

Vlaams minister van Justitie en Handhaving,
Omgeving, Energie en Toerisme

Zuhal DEMIR

U kan tegen deze beslissing een verzoekschrift tot vernietiging indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

U heeft hiervoor een vervalt termijn van 45 dagen die ingaat de dag na de betekening van deze beslissing.

Het verzoekschrift moet per beveiligde zending worden ingediend. Dit betekent:

1. hetzij via het digitaal loket van de Vlaamse Bestuursrechtscolleges
<https://www.dbrc.be/digitaal-loket-van-de-vlaamse-bestuursrechtscolleges>
2. hetzij per aangetekende brief gericht aan:
Raad voor Vergunningsbetwistingen
p/a Dienst van de Bestuursrechtscolleges
Koning Albert II-laan 15 bus 130
1210 Brussel
3. hetzij door neerlegging ter griffie op het hierboven vermelde adres.
Marie-Elisabeth Belpairegebouw
Toren Noord (2de verdieping)
Simon Bolivarlaan 17
1000 Brussel

Als u voor een analoge indiening kiest (2. en 3.) moet:

- het verzoekschrift in vijfvoud worden ingediend, namelijk één origineel en vier afschriften (fotokopies of een digitale kopie);
- gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift, een afschrift van het verzoekschrift ter informatie aan de verwerende partij worden gestuurd (dit is de overheid die de beslissing genomen heeft).

Het verzoekschrift moet in ieder geval minstens de volgende gegevens bevatten:

- de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoekende partij, de gekozen woonplaats in België, een telefoonnummer en een e-mailadres;
- de naam en het adres van de verweerder;
- het voorwerp van het beroep of bezwaar;
- een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen;
- een omschrijving van het belang van de verzoeker
- een inventaris van de overtuigingsstukken.

U bent een rolrecht verschuldigd van

- 200 euro bij het indienen van een verzoekschrift tot vernietiging;
- 100 euro bij het indienen van een verzoekschrift tot schorsing of tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid.

Gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift moet u het bewijs bezorgen dat een overschrijvingsopdracht is gegeven of dat een storting is uitgevoerd tot betaling van het rolrecht.

De procedure voor de Raad van Vergunningsbetwistingen wordt geregeld in het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse Bestuursrechtscolleges.

Meer uitleg vindt u op de website van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (<http://www.dbrc.be/vergunningsbetwistingen>)